

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-4163/2020-3

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Helene Vlahov Kozomara predsjednice vijeća, te Milene Vukelić -Margan članice vijeća i sutkinje izvjestiteljice i Ingrid Bučković, članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača Tomislava Bikića iz Osijeka, Vatrogasna ulica 16, OIB:29839337277, odlučujući o žalbi vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, zastupanog po punomoćniku Saši Pavličiću Bekiću, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Pavličić, Bekić iz Zagreba, podnesenoj protiv rješenja Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj 92 Sp-5373/19-9 od 2. listopada 2020., u sjednici vijeća održanoj 20. siječnja 2021.,

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba vjerovnika Croatia osiguranje d.d. Zagreb i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Osijeku, poslovni broj 92 Sp-5373/19-9 od 2. listopada 2020.

Obrazloženje

Rješenjem suda prvog stupnja je otvoren i zaključen jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Tomislava Bikića iz Osijeka (dalje: potrošač), te je potrošač oslobođen od preostalih obveza u odnosu na vjerovnike Croatia osiguranje d.d. Zagreb, CORNIX-GRUPA d.o.o. Osijek, Republiku Hrvatsku i A1 Hrvatska d.o.o. Zagreb.

Protiv rješenja je žalbu podnio vjerovnik Croatia osiguranje d.d. Zagreb zbog svih žalbenih razloga propisanih odredbom čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13, 89/14 i 70/19 – dalje: ZPP), koji propis se u ovom postupku primjenjuje na temelju odredbe čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17 – dalje: SZ) te članka 23. i čl. 79. o. Zakona o stečaju potrošača („Narodne novine“ broj 100/15 i 67/18 – dalje: ZSP).

Vjerovnik Croatia osiguranje d.d. Zagreb u žalbi ističe da nije vidljivo na koji način je sud utvrdio vrijednost pokretnina potrošača jer da nije vršio provjeru imovine potrošača pa tako da nije utvrdio je li vlasnik vozila, dionica i drugih pokretnina o kojima se vodi javni upisnik. Ističe da je očigledno potrošač u radnom odnosu pa može iz prihoda podmiriti tražbinu žalitelja. Smatra da se tražbina može namiriti i prodajom nekretnina u skladu s

odredbama čl. 13. i čl. 79.g ZSP-a. Pored toga ukazuje da je osnova žalitelja zaprimljena 22. veljače 2019. pa da se ne radi o osnovi koja je bila evidentirana dulje od tri godine u smislu odredbe čl. 79.a st. 2. ZSP-a. Stoga da nije ispunjena pretpostavka za otvaranje ovog postupka.

Predlaže pobijano rješenje ukinuti i priznati žalitelju trošak žalbenog postupka.

Žalba vjerovnika nije osnovana.

U donošenju pobijanog rješenja nije počinjena neka od bitnih postupovnih povreda iz čl. 365. st. 2. ZPP-a, na koje povrede ovaj sud pazi po službenoj dužnosti pa tako ni povreda na koju ukazuje vjerovnik u žalbi, jer su razlozi rješenja potpuni i jasni, u njima nema proturječja te je rješenje moguće ispitati.

Sud prvog stupnja utvrđuje da potrošač ima tri evidentirane neizvršene osnove za plaćanje radi ostvarenja tražbine po osnovi glavnice u iznosu od 1.550,00 kn te dvije osnove koje je Financijska agencija (dalje: Fina) prestala izvršavati po čl. 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima ("Narodne novine" 68/18, 2/20, 46/20 – dalje; ZPONS) u iznosu od 14.303,23 kn, koja zajedno s evidentiranom tražbinom ne prelazi iznos od 20.000,00 kn. Potom utvrđuje da potrošač nije dostavio popis imovine niti se očitovao je li suglasan sa provođenjem ovog postupka. Iz podataka u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje (dalje; Očevidnik) te podataka o imovini potrošača utvrđuje da ne postoji imovina potrošača iz koje bi se mogli namirivati vjerovnici budući da je račun potrošača u blokadi 3063 dana, iako je u razdoblju od 2017.-2019. ostvarivao prihod. Stoga ocjenjuje da su ispunjene zakonske pretpostavke propisane odredbom čl. 79. g. st. 1. ZSP-a za otvaranje i istovremeno zaključenje jednostavnog postupka stečaja pa donosi takvu odluku, te istovremeno oslobađa potrošača od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i u odnosu na vjerovnika iz čl. 79.a. ZSP-a, primjenom odredbe čl. 79. g. st. 4. ZSP- a.

Pravilno je sud prvog stupnja primijenio mjerodavno materijalno pravo kada je otvorio i zaključio jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Tomislava Bikića iz Osijeka te kada je oslobodio potrošača od preostalih obveza u odnosu na narečene vjerovnike.

Naime, sud prvog stupnja je pravilno utvrdio da je vrijednost imovine potrošača koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa manja od 10.000,00 kn, što je pretpostavka za otvaranje i zaključenje postupka u skladu s odredbom čl. 79.g. st. 1. ZSP-a. Prethodno je sud prvog stupnja utvrdio da potrošač nije vlasnik nekretnine, da nije vlasnik vozila, plovila, dionica, udjela u trgovačkim društvima, te da ne ostvaruje prihod koji bi bio dostatan za namirenje tražbina vjerovnika.

Vanjska provjera je provedena u skladu s odredbom čl. 24. st. 3. ZSP-a pa vjerovnik bez osnove prigovara da u nazočnom slučaju sud nije utvrdio vrijednost ovršive imovine potrošača. Dakle, iz priloženih isprava proizlazi da je u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija na dan otvaranja jednostavnog postupka stečaja potrošača bilo više evidentiranih osnova za plaćanje radi prisilnog ostvarenja tražbine u iznosu do 20.000,00 kn s osnova glavnice, da je razdoblje u kojem je potrošač imao evidentirane neizvršene osnove neprekinuto trajalo duže od tri godine, te da nisu utvrđene činjenice iz kojih bi se moglo zaključiti da se radi o nepoštenom potrošaču.

Na žalbene navode vjerovnika, valja odgovoriti da se prema odredbi čl. 79.a st. 3. ZSP-a ovaj postupak provodi i radi namirenja vjerovnika čije su osnove brisane iz Očevidnika, pod uvjetom da ukupan iznos tražbina (evidentiranih i brisanih) ne prelazi iznos

od 20.000,00 kn s osnove glavnice. U odnosu na brisane tražbine, nije potrebno ishoditi suglasnost potrošača, kao što je to slučaj s osnovama koje su povučene (st. 4.) pa žalitelj pogrešno tumači mjerodavne odredbe koje se na ovaj slučaj primjenjuju. Pored toga treba istaći da donošenje Zakona o dopuni ZPONS-a ("Narodne novine" 47/20) ni na koji način ne utječe na mogućnost oslobođenja potrošača od obveza u odnosu na žalitelja.

Još valja dodati da se presumpcija iz čl. 79.c st. 3. ZSP-a odnosi isključivo na slučaj kada se potrošač očituje da je suglasan da se provede postupak, ali ne popiše svoju imovinu, što u ovom predmetu nije ostvareno.

Zbog izloženog je valjalo žalbu vjerovnika odbiti i rješenje suda prvog stupnja potvrditi na temelju odredbe čl. 380. t. 2. ZPP-a.

U Rijeci 20. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća

Helena Vlahov Kozomara

Broj zapisa: **eb2f6-76bd0**

Kontrolni broj: **099e1-b4e72-1d2e8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=HELENA VLAHOV-KOZOMARA, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.